



ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - Oktober 2010 - LETNIK 10

poština plačana pri pošti Žetale

Domoznanski oddelek

35

ŽETALSKE novice
2010

352(497.4 Žetale)



6008050,38

COBISS



KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ



Vabljeni na prireditve ob občinskem prazniku!

ŠTEVILKA 38



KUKAVIČJA ZGODBA

Sedmi junij 2010, sončni popoldan, ženska opravila ob likalni mizi, naenkrat čudovit napev na mladi češnji, 5m oddaljeni od hiše. Zaslišim glas KU KU in vidim let sive ptice, ki se ustavi na orehu in veselo, glasno kuka. Pokličem Poldija, ki zavzeto posluša in gleda kukavico, ta zaplapola s krili in odleti ob ograji verande proti Rtičam, sledi ji še ena kukavica in v dvojce sedeta na električno žico ter opazujeta našo hišo.

V sredo, 9. junija, sedimo Franci, Poldi in jaz v utici, zagledamo ptico – kukavico, sedi na ograji in opazuje gnezdo na tramu, ki sta ga spletla gospa in gospod domača šmarnica, drobna ptička, ki nista gledala na estetik gnezda, ampak sta ga sezidala tako, da je bilo dovolj prostora za tri mlade ptičke. Poldi je opazil že zdavnaj, kako sta gradila, a je molčal. Pozorno pogleda na ograjo, opazi kukavico, kako gleda h gnezdu, razprostire krila in že sedi v gnezdu, odloži jajčece, še se malo ozre in že čepi na žici, kjer jo je pričakal kukavičji samec. Čez tri dni gospodar hiše preveri, kaj je v gnezdecu, zagleda dve drobni jajčki in eno svetlo, malo debelejšo – kukavičje.

Zopet je sredo, 23. junij, lepo jasno jutro, obešam perilo in zagledam na tleh dva gola ptička. Poldi ju odstrani, oba sva žalostna, drobna ptička je žalostno pela na slivi in lovila hrano ter jo prinesla v gnezdo, lačna siva kepica jo je sprejela. V gnezdu je vsak dan živahneje, očim in mačeha neutrudno prinašata hrano, celo zeleno kobilico sta privoščila pastorki. Bilo je na dan sv. Petra in Pavla, ga. Marija Skokova je posnela to nenavadno dogajanje pod našo streho.

Delo in življenje v gnezdu gre naprej, kukavička je vedno večja, nenasitna se že sprehaja po tramu, a hrano še vedno sprejema v gnezdu.

Dan se nagiba k 17. uri, kukavička opravi 10m dolgi let

na oreh, kjer se je začelo novo življenje za sivo-belo kepico. Dobro uro sva opazovala to ptičje življenje in se čudila staršem, ki sta skrbno nosila hrano. Mračilo se je, kukavička je obsedela na veji in se pripravljala na prenočevanje. Vstajal je dan, 13. julij, ura je odbila šest, mladiček pa je najbrž že daleč v Maclju. A ni bilo tako. Pravi oče in mati kukavica sta ta dopoldan naredila še en ptičji let, za hip sedla na ograjo, pogledala proti gnezdu in zmagoslavno odletela v gozd.

Mlada kukavica se oglasi čvrk, čvrk in kliče, Poldi hodi od drevesa do drevesa in jo išče, na lešnikovem grmu sedi novorojenka in sprejme hrano, pa zopet cvrči, oba opazujeva in se čudiva ptičjemu življenju.



Fotografije: M.Skok

Poletna kukavička šola se nadaljuje, mladenka raste glasno cvrči, pogoltno težko nabrano hrano, saj sta rejnika že dvakrat manjša od rejenke. Je že 15. julij, kukavička pa leta z drevesa na drevo, razvila se je v pravo lepotičko – že daljši pisan rep, lepe peruti in čudovita glavica, skače po tleh, je zelo živahna, le zakaj ne najde poti v gozd?

Opazovalci smo že vznemirjeni, je 19. julij, odrasla gospodična sedi na orehu in kliče. Rejnika prinašata hrano, kukavička pa širi svoj krog poleta. Je že na sosedovi češnji, zopet na orehu, v nedeljo, 25. julija, ima štiri opazovalce, že dvajsetkrat je pozirala na veji za dobro fotografijo in nam vzela dve uri popoldneva za opazovanje njenega življenja.

26. julija je poletavala med vejami dreves, naredila akrobatski let nad Poldijem in Gelico in to je bil pozdravni let. Dober mesec in pol nam je lepšala vsakdanjik, par dni smo jo pogrešali in radovedni smo, če se bo spomladi javila s svojim napevom KU KU. To je poletna žetalska zgodba.

M.K.





Dober dan!

LEPO POZDRAVLJENI, spoštovani občani, občanke naše občine ŽETALE.

Zopet nas bodo združile misli ob branju 38. številke Žetalskih novic, ki so polne drobnih zanimivosti, saj je v kroniko zdrsnilo trimesečje poletnih dni, ki so bili zmerni. Ni bilo neurij, ne tistih nevarnih vetrov, narava nam je ponudila primernih pridelkov z njiv in iz vinogradov. Poskrbeli smo, da nam bo pozimi toplo ob radiatorjih, romantično pa bo, če boste sedeli ob topli peči in se zagledali v vrstice kakšne zanimive knjige. Še prej pa bomo doživeli občinski praznik in kosanje piknik. Z mislimi se sprehodite po naši občini in ugotovili boste, da smo se posodobili, počrnila dotrajane ceste, zgradili mostove, ki bi naj bili vezi med ljudmi. Še so načrti, a bodo tudi realizirani.

Slovenska kultura se oživlja, nekdanj zelo pričakovana popevka je že mimo, tudi narečno so že zapeli, šport je bil zanimiv v vodi, v zraku in seveda na trdnih tleh.

Zagotovo ste doživeli v poletju kaj zanimivega, kar je vredno pogovora, spomina. Naj vam tečejo jesenski dnevi po dobrih srečnih poteh, družite se z ljudmi, ki so vašega mišljenja. V časih, ki jih živimo, smo veseli, da je dovolj vsakdanjega kruha, narava nam je ponudila dovolj sadja, tako da bodo lahko zimski dnevi sočni, a ne rečemo več, kako lepo je gledati otroke, ki »hrbljejo« jabolka na topli peči. Način življenja je drugačen kot pred desetletji.

Nahrustajte se sladkih kosanjev in občutite utrip občinskega praznika ob pesmi, glasbi in veselju.

Vse najlepše ob 11. OBČINSKEM prazniku Vam želimo člani Uredniškega odbora in odgovorna urednica M. Krušič.

Vse najlepše Vam želi Marija Krušič

Sprehod po vsebini

Kukavičja zgodba	2
Dober dan	3
Konec tretjega mandata	4
Novice iz Občinske uprave	5-8
Zgodovina nastanka igrišča in ŠD Rim	8
Certifikat kakovosti ISO 9001 - 2008	9
Zopet uspeh žetalske ekipe...	10
Uspešno prvo leto delovanja OORK...	11
Poletje 2010	12
Dan, ki nas je razveselil	13
Naši tekmovalni uspehi in neuspehi	14-15
Turistično društvo Žetale...	16-17
Delam, delam, delaaaam....	18
Koncert ob dnevu državnosti	19
Jesenska strokovna ekskurzija SK Žetalanec	20-21
V Zgornjih Artičah	22
Program prireditev	23
Iz naše župnije	24

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale

Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale

Odgovorna urednica: Marija Krušič

Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN

Lektorica: MOJCA KOPŠE

Fotografija na naslovnici: V. JUS

Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.

Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS

števil.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.



KONEC TRETJEGA MANDATA



Praznovanje letošnjega občinskega praznika nekako soupada in se prepleta z lokalnimi volitvami. V trenutku, ko boste brali te vrstice, bo Občina Žetale že imela izvoljeno novo vodstvo, novoizvoljenega župana in novoizvoljeni Obinski svet. Letos je za obe funkciji bistveno več zanimanja kot v preteklih letih in to je dobro vsaj iz dveh razlogov. Najprej je to svojevrstno priznanje mojemu dosedan-

jemu delu. Pred štirimi leti je namreč nekdo izjavil, da bo več kandidatov, ko bo občina bolj razvita. Po drugi strani pa je občanom dana možnost izbire. Osebno verjamem v zrelost volivcev. Verjamem, da bodo znali izbrati ljudi, ki so sposobni in voljni delati, ljudi, ki so močnejši na dejanjih, kot na besedah in ljudi, ki bodo osebni interes podredili skupnemu interesu. Sicer pa imajo volivci vedno prav, kakorkoli se bodo pač odločili.

Želel bi povedati, da je za nami še en izjemno uspešen mandat, ki je bil poseben že v tem, da smo se v tem mandatu prvič resno soočili s pripravo in črpanjem evropskim sredstev v okviru Evropske perspektive 2007 – 2013. Z veseljem ugotavljam, da smo bili v tem uspešni. Prav tako smo dokončali nekaj projektov, ki mi jih je uspelo uvrstiti v državni NRP še, ko sem bil poslanec. Prav tako so tudi v tem mandatu občani sami prispevali pomembna sredstva za razvoj občine.

Ker smo združili vsa sredstva in jih gospodarno razporedili, smo uspeli izvesti vrsto pomembnih investicij:

- Dokončali smo vodovodno omrežje in omogočili priklop tudi zamudnikom.
- Zgradili smo most v Nadolah.
- Uredili Vukovo domačijo.
- Uredili smo cestišče, avtobusno postajališče, pločnike in razsvetljavo v centru Žetal.
- Modernizirali ceste:
- Pridna vas – Podgora,
- Dobrina – Dobrinska Gorca,
- Podpeč – Ledinca – Krhi~e,
- Tisovec – stari mejni prehod,
- Čermožiše – Gaj,
- Potni Vrh – Peklača,
- Peklača – Pšetna Graba,
- Pšetna Graba – Vinarje,
- Čermožiše – Kančec,

- Rogatnica – Krsiše,
- Žetale- Krhiče,
- Žale – Stopnica,
- Stopnica – Gater,
- Žale – Režek.

Na vseh teh cestah je bilo urejenih 9 mostov.

- Delno smo uredili pokopališče in postavili spominsko obeležje vsem žrtvam vojnega nasilja v 20. stoletju.
 - Skupaj s PGD smo nabavili dve gasilski vozili in naredili fasado na gasilskem domu.
 - Uredili igrišče Rim v Nadolah.
 - Pripravili dokumentacijo in kupili zemljišče za vrtec.
 - Uredili ločeno zbiranje odpadkov in vključili v zbiranje odpadkov 86% gospodinjstev.
 - Uredili razglasne table.
 - Uredili napisne table za naselja
 - Uredili smo tudi nekaj makadamskih cest.
- Vendar niso pomembne samo investicije. Pripravili smo:
- OPN, ki čaka na potrditev na ministrstvu,
 - pripravili smo vrsto projektov, s katerimi smo že ali pa bomo še kandidirali za evropska sredstva
 - uredili smo financiranje društev, uredili in razširili smo šolske prevoze,
 - sofinancirali oddelek in varstvo vozačev v Oš,
 - uredili pomoči občanom (pomoč ob rojstvu otroka, denarno pomoč ob diplomiranju),
 - sprejeli nov statut in poslovnik Občinskega sveta.
 - Skupaj z društvi priredili vrsto odmevnih prireditve, ki so prispevale k ugledu občine v širši skupnosti.

Da smo lahko postorili vse to, je bilo potrebno ogromno dela in energije, predvsem pa je bilo potrebno korektno sodelovanje vseh organov občine in občanov. Koristim to priložnost, da se zahvalim Občinski upravi, Občinskemu svetu, vsem članom odborov in komisij pri Občinskem svetu, vaškim odborom, številnim gradbenim odborom, Nadzornemu odboru, Uredniškemu odboru, društvom v občini in vsem občankam in občanom, ki so s svojim delom s sredstvi kakorkoli prispevali k uspehu občine.

Uspeh občine je delo nas vseh. Hvala vsem.

Ob koncu koristim priložnost, da vas povabim k sodelovanju tudi v prihodnjem mandatu. Kdorkoli bo že vodil občino, bo takšno pomoč potreboval, kajti kljub nespornemu napredku občine je še ogromno nerešenih problemov. Vabljeni torej k sodelovanju vsi, ki ste pripravljeni karkoli storiti v skupno korist nas vseh.

Vsem občankam in občanom čestitam ob 11. občinskem prazniku in vas vabim na zaključne prireditve.

Vaš župan, Anton Butolen



11. PRAZNIK OBČINE ŽETALE IN 20. KOSTANJEV PIKNIK

V mesecu septembru so se v Občini Žetale pričele prireditve v počastitev 11. praznika Občine Žetale in 20. kostanjevega piknika. Župan Občine Žetale je imenoval Organizacijski odbor za pripravo in izvedbo prireditev, ki ga vodi predsednik Odbora za družbene dejavnosti Stanko Skledar. V odboru so zastopani predstavniki organizacij in društev, ki pripravljajo posamezne prireditve ob občinskem prazniku. Osrednja prireditve ob prazniku Občine Žetale bo v soboto, 16. oktobra 2010 ob 16. uri v

prireditvenem šotoru ob Osnovni šoli Žetale. Na prireditvi bodo podeljena priznanja Občine Žetale za leto 2010 in izveden kulturni program. Zaključek letošnjega občinskega praznovanja bo v nedeljo, 17. oktobra, ko bo najprej ob 11. uri srečanje starejših občanov in ob 13. uri tekmovanje frajtonerjev. Vljudno Vas vabimo, da se zaključnih prireditev ob 11. prazniku Občine Žetale in 20. kostanjevem pikniku udeležite v čim večjem številu.

PROJEKT: »PREPLASTITEV LOKALNE CESTE LC 240050 ŽETALE-TREBEŽ-STOPNICA IN OBNOVA ODSEKA LOKALNE CESTE LC 240040 DOBRINA-VARVASELA-GRUŠKOVJE V ZAKLJUČNI FAZI IZGRADNJE ».

»Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete: Razvoj regij, prednostne usmeritve. Razvoj obmejnih območij s Hrvaško ter javnega razpisa za izbor operacij Drugi javni razpis za prednostno usmeritev »Razvoj obmejnih območij s Hrvaško« v okviru Operativnega programa krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«.

Občina Žetale je bila v letu 2008 uspešna na drugem javnem razpisu za prednostno usmeritev »Razvoj obmejnih območij s Hrvaško« v okviru operativnega programa krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij« s projektom:

»Preplastitev lokalne ceste LC 240050 Žetale-Trebež-Stopnica in obnova odseka lokalne ceste LC 240040 Dobrina-Varvasela-Gruškovje«. Projekt se je začel izvajati v letu 2009, ko je bila pridobljena dokumentacija za izgradnjo novega mostu čez potok Stopnica in dokumentacija za predstavitev dela potoka Stopnica. Vsa ostala dela pri izvedbi projekta pa so planirana za leto 2010. Za izvedbo gradbenih del je bil v mesecu aprilu 2010 izveden javni razpis za izbiro izvajalca. Na razpisu je bil izbran najugodnejši ponudnik za izvedbo del, Cestno podjetje Ptuj. Na lokalni cesti LC 240050 Žetale-Trebež-Stopnica bodo izvedena: preplastitev cestišča v dolžini 1650 m, od tega bo v dolžini 650 m opravljena razširitev cestišča od sedanjih 2,5 m na 3 m. Na delu lokalne ceste LC 240040 Dobrina-Varvasela-



Gruškovje je predvidena v dolžini 1650 m obnova in razširitev cestišča širine 4 m, obnova treh mostov in izgradnja novega mostu v Stopnici. Projekt predvideva tudi ureditev dela potoka Stopnica. Predvideno je, da bo projekt zaključen do 15. oktobra 2010.





OTVORITEV OBČINSKE CESTE JP 741263 ODCEP SKLEDAR

V soboto, 24. julija 2010 je bila na domačiji Kodrič-Skledar, Kočice 23 prisrčna slovesnost ob zaključku del pri modernizaciji občinske ceste JP 741263 odcep Skledar v dolžini 212 m.

Naj povemo, da slovesnost ni potekala po uradnem protokolu, temveč se je družina Kodrič-Skledar želela z družabnim srečanjem ob prigrizku in domači kapljici zahvaliti vsem tistim, ki so jim pomagali pri realizaciji te za njih velike pridobitve. Pri izvedbi projekta je del sredstev prispevala Občina Žetale. Prisotnim se je najbolj vtisnila v spomin izjava dolgoletnega gospodarja Janka Skledarja, ki je ganjen dejal, da nikoli ni verjel, da bo dočakal asfalt do svoje hiše.



OTVORITEV MODERNIZIRANE OBČINSKE CESTE JP 741471 KANČEC

Gradbeni odbor za modernizacijo občinske ceste JP 741471 Kančec je v sodelovanju z Občino Žetale v soboto, 10. septembra 2010 pripravil otvoritev asfaltirane ceste v dolžini 340 m. V sklopu modernizacije ceste je bil obnovljen most za Kančec. Sredstva za modernizacijo ceste je prispevala Občina Žetale in uporabniki ceste po posebnih

pogodbah. V imenu uporabnikov ceste se je za izvedbo projekta zahvalil Marko Kojc. Slavnostni govornik je bil župan Občine Žetale, g. Anton Butolen, ki je poudaril, da bo modernizacija cest prioriteta naloga občine tudi v naslednjem mandatnem obdobju. Župan se je iskreno zahvalil vsem uporabnikom ceste, ki so prispevali sredstva za sofinanciranje investicije, prav tako se je zahvalil izvajalcu del Cestnemu podjetju Ptuj. Blagoslov ceste je opravil farni župnik, g. Ciril Čuš. V kulturnem programu je nastopil Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale pod vodstvom zborovodkinje Valentine Vidovič. Simboličen prerez slovenske trobojnice, kar je pomenilo uradno otvoritev ceste, so opravili: najstarejša občanka naselja Čermožiše Anica Kojc, župan Občine Žetale, Anton Butolen in predsednik gradbenega odbora Aleksander Kojc.

Po zaključku uradnega dela otvoritve ceste za Kančec je bilo v Gasilskem domu Žetale še družabno srečanje.

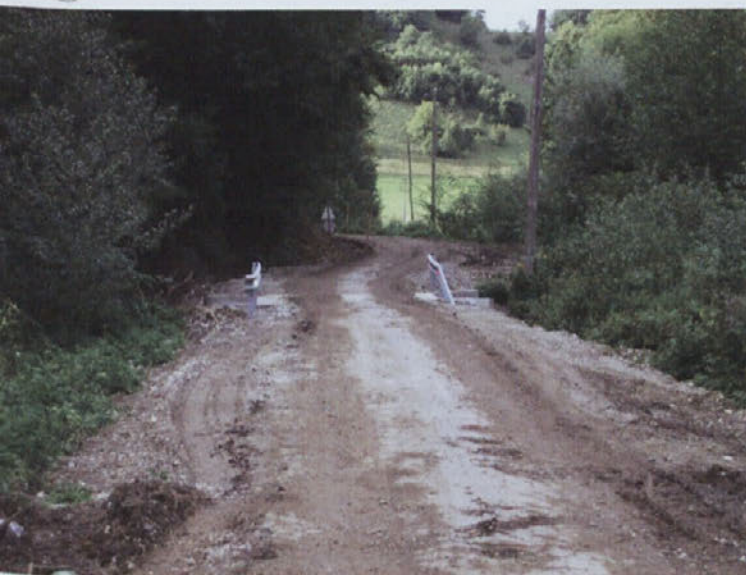




OTVORITEV OBČINSKE CESTE JP 741441 ROGATNICA-KRSIŠE-GAJŠEK IN ODCEP JP 741442 ODCEP BUKŠEK

V sobotnem popoldnevu, 25. septembra, je bila v zaselku Rogatnica otvoritev občinske ceste JP 741441 Rogatnica-Krsiše-Gajšek in odcepa občinske ceste JP 741442 Gajšek. Veselega razpoloženja ob novi pridobitvi za Občino Žetale, posebej pa za občane zaselka Rogatnica, ni skalilo slabo deževno vreme, saj je v času slovesne otvoritve, kot se reče, »lilo kot iz škafa«.

Na začetku uradnega dela slovesnosti je vse prisotne pozdravil član gradbenega odbora, g. Stanko Gajšek, ki se je zahvalil vsem, ki so sodelovali pri



izvedbi projekta. Slavnostni govornik je bil župan, g. Anton Butolen, ki je v nagovoru poudaril pomen modernizacije cest za Občino Žetale. Cesta Rogatnica-Krsiše je bila modernizirana pred slabimi 20 leti, vendar je v teh letih postala dotrajana in bila je potrebna obnove. Dolžina cestišča po novi kategorizaciji znaša 770 m. V sklopu modernizacije je bila izvedena razširitev ceste iz 2,5 m na 3 m in obnova mostu čez potok Rogatnica. Prav tako je bila modernizirana občinska cesta JP 741442 odcep Bukšek v dolžini 220 m. Blagoslov moderniziranih občinskih cest je opravil farni župnik, g. Ciril Čuš, ki je povedal, da se tudi sam skupaj s farani veseli tega dogodka. šopek kulturnega programa so spletni člani Moškega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale pod vodstvom zborovodja Marjana Feguša. Vrhunec slovesnosti je bila otvoritev ceste, ki je bila opravljena s prerezom trobojnice. Ta prijetna dolžnost je bila zaupana najstarejši občanki zaselka Rogatnica, Roziki Skledar, ob sodelovanju župana Občine Žetale, g. Antona Butolna in člana gradbenega odbora, Stanka Gajška.

Po končanem uradnem delu so prizadevni domačini pripravili družabno srečanje, ki se je odvijalo na domačiji Albina Skledarja.

PROJEKT: UREDITEV NAPISNIH TABEL V OBČINI ŽETALE

Občina Žetale se je v letu 2009 prijavila na Javni razpis Ministrstva za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano R Slovenije v okviru izvajanja projektnih predlogov za izvajanje »Lokalne razvojne strategije za Haloze 2007-2013 za leto 2010 s projektom ureditev usmerjevalnih tabel na območju Občine Žetale. Na podlagi organa odločanja LAS Haloze je bil projekt odobren. Vrednost celotnega projekta znaša 24.000 EUR, sofinanciranje iz sredstev LAS znaša 8.000 EUR oz. 40% opravičenih stroškov. V okviru projekta se bo postavilo na območju Občine Žetale 80 usmerjevalnih tabel, ki bodo usmerjale do posameznih domačij in drugih objektov.

Jože Krivec



OTVORITEV ASFALTNEGA IGRIŠČA V RIMU

V sklopu prireditev ob 11. občinskem prazniku Občine Žetale je v nedeljo, 26.09.2010, potekala otvoritev novega asfaltnega igrišča v športnem parku Rim.

Uradni del s svečano otvoritvijo je vodil oz. povezoval g. Jože Krivec. S pesmijo je vse prisotne pozdravil tudi Moški pevski zbor Žetale. Sledil je pozdrav in nagovor predsednika ŠD Rim, g. Roberta Polajžerja s predstavitvijo zgodovine nastanka igrišča in športnega društva Rim. Kot častni gost je spregovoril o investiciji župan Občine Žetale, g. Anton Butolen. Sledil je blagoslov novega asfaltnega igrišča, ki ga je opravil naslovni škof Mariborske nadškofije, dr. Jožef Smej v spremstvu župnikov Žetalske župnije g. Cirila Čuša in g. Štefana Zvera. Nato je sledil prerez traku. Prerezali so ga: predsednik ŠD Rim, g. Robert Polajžer, častni predsednik ŠD Rim, g. Anton Frlež, župan Občine Žetale, g. Anton Butolen in predsednik vaškega odbora Nadole ter svetnik Občine Žetale, g. Franc Vogrinc. Po končanem uradnem delu je sledilo veselo družabno druženje s pogostitvijo.

Zgodovina nastanka igrišča in Športnega društva Rim

Pobuda oz. ideja o igrišču se je rodila leta 1993. Takrat je glavni pobudnik in sedanji častni predsednik društva, g. Anton Frlež predlagal, da se na tem mestu preuredi travnik in del njive v igrišče. Dela so takoj stekla, površina se je izravnala, posejala trava, izvedle so se drenaže, izdelali goli in za goli se je postavila zaščitna ograja. Za ureditev takratnega igrišča so krajani tega območja vložili veliko ur prostovoljnega dela, glavni finančni vložek pa je prispeval sam pobudnik. Leta 1995 se je na igrišču izvedel že prvi malo-nogometni turnir. Po izvedbi prvega turnirja pa se je še pojavila pobuda o ustanovitvi športnega društva.

Uradno je bilo športno društvo RIM ustanovljeno 15. decembra 1995 ob 18-ih v Nadolah 46. Tako je zapisano v ustanovnih dokumentih. Ustanovitveni občni zbor društva je potekal na domu prvega in glavnega pobudnika ustanovitve društva - Antona Frleža.

Na ustanovnem občnem zboru ŠD RIM se je zbralo 18 članov, ki so soglasno sprejeli sklep o ustanovitvi društva, ki se poimenuje po domačem imenu kraja, kjer je nastalo igrišče, to se pravi - Športno društvo Rim. Takrat so bili tudi imenovani vsi organi društva.

Skozi ves ta čas se je v športnem parku Rim marsikaj spremenilo. Uredili smo potok ob igrišču s kanali, zgradili nove društvene prostore s skladiščem, WC-jem in nadstrešnico. Napeljali smo elektriko in vodo. Postavili smo koš za košarko in mreža za igranje odbojke. Zamenjali smo dotrajane mreže za gol z novimi. Vodstvo ŠD Rim si je vseskozi prizadevalo, da bi lahko članom in krajanom nudilo čim več možnosti aktivno izkoriščanje prostega časa. Da je športno društvo Rim vse bolj prepoznavno doma in v sosednjih občinah so zaslužni športniki oz. ekipa malega nogometa ŠD Rim, saj so se iz nogometnih turnirjev vedno znova vračali z osvojenimi priznanji oziroma pokali. Vsekakor pa je največja pridobitev novo asfaltirano igrišče v ŠD Rim, na kar smo zelo ponosni.

Zahvala

Ob tej priložnosti se člani in članice športnega društva Rim ter krajani tega območja posebej zahvaljujemo Občini Žetale za investicijo, g. županu in svetnikom, ki so podprli projekt, vaškemu odboru Nadole, izvajalcu del, Cestnemu podjetju Ptuj. Skratka, hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi nove podobe športnega parka Rim.

Športno društvo Rim

Pesem Veronike Pulko

DRUGANI ČASI

Danes so drugačni časi,
kot bili so v modi včasih.
žena se po kuhinji vrti,
zraven ta presneti čik kadi.
možje na pijačo radi gredo,
čeprav doma živeli bi na kredo.
Ta male pazijo babice,
se šolajo ta večji, za poklic.
Za denar je treba, res garati,
ker mi tamali ne znamo guljufati.
Eni imajo vsega na pretek
in se bahajo vse povprek,
a važna je kultura, pamet
in da srce ti ni kot kamen.



CERTIFIKAT KAKOVOSTI ISO 9001-2008

Lekarne Ptuj v letu 2010 zaznamujejo štirje pomembni dogodki. Pridobili smo certifikat kakovosti ISP 9001:2008, odprli smo Lekarniško podružnico Destrnik, Lekarna Breg in Lekarna Gorišnica praznujeta deset let obstoja.

Z lekarniško podružnico na Destrniku imamo v Lekarnah Ptuj že osem organizacijskih enot. Lekarniška podružnica je majhna, ima vsega 37 kvadratnih metrov, vendar je za občane Destrnika to velika pridobitev. Približevanje osnovnega zdravstva, kamor sodi tudi lekarniška dejavnost, prispeva h kvaliteti življenja ljudi v manjših krajih. Podružnico vodi magister farmacije Bojan Potrč.

Tudi leto 2000 je bilo tako polno dogodkov, kot je leto 10. Pred desetimi leti smo odprli dve novi lekarni. Lekarno Breg na Ptuj in Lekarno Gorišnica. Z Lekarno Breg, ki jo vodi magistra farmacije Stanislava Novak, so bile uresničene želje in potrebe prebivalcev na desnem bregu Drave. Da je bila odločitev za lekarno v Gorišnici pravilna, se je pokazalo zelo kmalu. Število receptov in sploh število obiskovalcev je naraščalo, tako da sta bili sodelavki več let nadpovprečno obremenjeni, tudi prostori so bili kmalu premajhni. Najprej nam je uspelo pridobiti trideset prepotrebnih kvadratnih metrov dodatnih prostorov, šele v letu 2009 pa smo uspeli lekarno tudi kadrovsko okrepiti.

V javnem zavodu imamo še naslednje organizacijske enote: Lekarna Ptuj, Lekarna Majšperk, Lekarna Kidričevo, Lekarna Budina - Brstje v TC Qlandia ter Lekarniška podružnica Videm pri Ptuj.

Posebnost Javnega zavoda Lekarne Ptuj je sorazmerno veliko število majhnih lekarniških enot. To so ljudem prijazne lekarne, strokovni delavci v lekarni poznajo ljudi, njihove navade in težave. Lahko rečemo, da so to izbrane lekarne, lekarne, ki omogočajo zaupen odnos med farmacevtom in bolnikom ter drugimi obiskovalci. Praviloma je v takšnih manjših krajih zelo dobro tudi sodelovanje z zdravnikom in drugimi zdravstvenimi delavci ter z lokalno skupnostjo. Nerešeno pa ostaja financiranje, ne samo majhnih lekarn, ampak lekarniška dejavnost na sploh. Zaradi tega v lekarnah ne moremo omogočiti zadostnega števila strokovnega kadra. Zato ostaja visok potencial, ki ga za družbo predstavlja strokovno znanje magistror farmacije, premalo izkoriščen. V Lekarnah Ptuj si kljub kadrovski podhranjenosti vsi zaposleni prizadevamo čim bolj kvalitetno opravljati dejavnost in dati širšemu okolju več, kot je naše osnovno poslanstvo. Svetovanje o varni, pravilni in učinkoviti uporabi zdravil dopolnjujemo s številnimi projekti promocije zdravja.

Da bi zagotovili kakovost storitev našim uporabnikom, da imamo vse procese ustrezno vodene in nadzorovane, da bi čim bolj racionalizirali poslovanje, da zagotavljamo sistem delovanja z najmanj možnimi napakami, smo se odločili, da pridobimo certifikat kakovosti ISO 9001:2008.



Lekarniška dejavnost je urejena in v Sloveniji jo izvajamo na visokem kakovostnem nivoju in po etičnih načelih. Zato smo s certifikatom kakovosti združili vsa področja poslovanja oz. vsa področja dela na skupni imenovalac ter dopolnili tista, kjer smo zaznali kakršnokoli pomanjkljivost. Zavedamo se, da s tem delo še zdaleč ni končano. Certifikat pomeni zavezanost kakovosti in nenehnemu izboljševanju na vseh področjih dela in v vseh organizacijskih enotah javnega zavoda Lekarne Ptuj.

4. maja smo uspešno prestali certifikacijsko presojo in v torek, 22. 6. 2010 smo slovesno sprejeli certifikat ISO 9001:2008. Pridobiti certifikat kakovosti – to je za kolektiv Lekarn Ptuj velik projekt. Izpeljali smo ga z aktivnim delom in veliko zagnanostjo ter dobrim medsebojnim sodelovanjem.

Darja Potočnik Benčič, mag. farm., spec.
Direktorica Lekarn Ptuj
Ptuj, 29. 6. 2010





ZOPET USPEH ŽETALSKE EKIPE NA DRŽAVNEM SEKAŠKEM TEKMOVANJU LASTNIKOV GOZDOV



V nedeljo, 22. avgusta 2010, je v okviru sejma AGRA (48. mednarodni kmetijski in živilski sejem) v Gornji Radgoni potekalo 12. državno sekaško tekmovanje lastnikov gozdov, ki sta ga organizirala Zavod za gozdove Slovenije in Pomurski sejem.

Tekmovanja lastnikov gozdov odražajo napredek na področju znanj, uporabe tehnike in varnega dela v zasebnih gozdovih. Takšna tekmovanja so ambasadorji varnega dela ter posledično manjšega števila nezgod in poškodb pri delu v gozdu. Dobro usposobljeni lastniki gozdov so tudi jamstvo za kakovostno izvajanje del v gozdovih, kar je pogoj za uspešno trajnostno in večnamensko gospodarjenje z našimi gozdovi.

Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 45 tekmovalk in tekmovalcev iz celotne Slovenije. Na prvenstvo so se uvrstili kot najboljši iz štirinajstih področnih tekmovanj. Mariborsko področje so letos zastopali Toni Butolen, Slavko Širec in Izidor Štajnberger, vsi trije člani Strojnega



krožka Žetalanec iz Žetal. Na Gozdarskih dnevih v Žetalah, od 23. do 25. aprila 2010, so na 12. gozdarskem tekmovanju z motorno žago zasedli prva tri mesta kot člani zmagovalne ekipe Cepinov med petimi ekipami s 16 tekmovalci in tekmovalkami. Vodja ekipe je bil Andrej Kovačič iz Krajevne enote Zavoda za gozdove Slovenije na Ptujju.

Posamezne tekmovalne discipline so zajemale vse faze del pri poseku in izdelavi drevja v gozdu in sicer: preizkus znanja s področja varnosti in zdravja pri delu ter osnov prve pomoči, kombiniran rez, precizen rez na ravni podlagi, zasek in podžaganje, kleščenje in podiranje na balon. Tekmovalci so morali biti opremljeni s predpisano varovalno opremo. Pred začetkom nastopa so morali tudi opraviti tehnični pregled in pregled ustreznosti motorne žage. Tekmovanje je potekalo na poligonu Zavoda za gozdove Slovenije med 9.00 in 15.00 in ogledalo si ga je veliko število obiskovalcev sejma. Kot pretekla leta so bili med njimi tudi številni navijači iz Žetal. Razglasitev rezultatov tekmovanja in zaključek sta bila ob 16.30 na osrednjem prireditvenem prostoru, udeležil se ga je tudi minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije, mag. Dejan Židan.

Tekmovalci iz Žetal so dosegli posamezno:

- Izidor Štajnberger peto,
- Toni Butolen deveto in
- Slavko Širec deseto mesto.

Ekipno so zasedli odlično tretje mesto med 14 moškimi ekipami. Ob tem velja posebej poudariti, da so ti tekmovalci v letu 2009 ekipno zasedli drugo mesto ter v letu 2008 tretje mesto, kar jih uvršča med najboljše sekaške ekipe v Sloveniji v zadnjih letih. Kolikor poznam njihovo prizadevnost in številne ure prebite na treningih na pomožnem poligonu pri Milanu Jusu v Žetalah, so letos po tihem računali celo na višjo ekipno uvrstitev kot v lanskem letu. Kot na vseh velikih tekmovanjih so tudi na gozdarskem o najvišjih uvrstitvah odločale majhne razlike med tekmovalci, ki so ob dobri pripravljenosti še pogosto odraz premagovanja treme nastopanja pred številnimi gledalci in želje po čim boljši uvrstitvi. Slavku Šircu pa je žreb med tekmovalci na zaključni prireditvi prinesel motorno žago.

V Žetalah ste lahko upravičeno ponosni na uspehe svojih tekmovalcev, kot tudi na gozdarsko tradicijo svojega kraja. Čestitkam ob uspehu se pridružujemo tudi gozdarji na Krajevni enoti Zavoda za gozdove Slovenije na Ptujju.

Andrej Kovačič, Zavod za gozdove Slovenije



USPEŠNO PRVO LETO DELOVANJA OORK ŽETALE



Pred letom dni je tudi v Žetalah zaživela Občinska organizacija Rdečega križa (OORK). Pod vodstvom ge. Irene Vodušek je bilo izvedenih kar nekaj akcij – merjenje krvnega tlaka in pregled krvi za občane

Občine Žetale, merjenje krvnega tlaka in krvnega sladkorja na Srečanju treh generacij v Osnovni šoli Žetale, pomoč občanom Občine Žetale pri različnih opravilih ter pomoč medicinsko-humanitarni odpravi v Afriko (Zambija). V slednjo je bilo vložene ga največ truda in časa naših članic.

Skozi vse leto smo namreč članice OORK Žetale na svojih družjenih slikale na steklo ter tako ustvarile precejšnje število unikatnih izdelkov, ki smo jih prodajale na stojnici za »Jarmečko« nedeljo. Ves denar, zbran s prodajo teh izdelkov in še nekaterih drugih, smo namenile medicinsko-humanitarni odpravi, katere se bom udeležila tudi sama. Na tem mestu se zahvaljujemo vsem, ki ste kupili katerega od naših izdelkov ter tako podprli medicinsko-humanitarno odpravo in tudi delovanje OORK Žetale.

Melita Širec, članica OORK Žetale

POLETNI DNEVI

Zopet je čas za besedno potrditev delovanja Društva podeželskih žena naše občine Žetale. Preživele smo vroče dneve ob delu in poletnih skrbih in doživele lep julijski izlet.

Rodilo se je lepo jutro, ob šestih je pošiljalo sonce svoje žarke po Žetalskem, udeleženke pa smo občudovale zeleno naravo in že smo v Stični stopile in si ogledale znameniti cistercijanski samostan, v katerem je spominska soba p. Simona Ašiča, zbirka sakralnih umetnin in stalna razstava »Zgodovina krščanstva na Slovenskem«.

Pot smo nadaljevale skozi Ivančno Gorico, vozile smo se ob dolenski lepotic – zeleni Krki. Peljale smo se skozi Zagradec, kjer so nekoč stale številne fužine. Skozi Žužemberk in Sotesko smo prispele do Zeliščarske kmetije Plavica, kjer nas je g. Jože Majes popeljal po zeliščnem vrtu in nam prikazal izdelavo pripravkov iz zdravilnih rastlin. Za degustacijo so nam ponudili kruhek z zeliščnim namazom. Blizu Dolenskih Toplic smo zaužile okusno kosilo in doživele lep sprejem v Termah Dolenske toplice. Kot vstopnica v moderne prostore sta bila sladica in kozarec Dolnjčana. Notranjost je resnično moderno urejena, ponujajo klasični zdraviliški program in dobro počutje po programu Balnea.

V mapah so nam ponudili dovolj gradiva za izbiro programov, le volja in evri nas lahko zvbijo v tako razkošje. Po 22. uri smo bile vse zadovoljne in vese-

le, ko smo vstopile v svoje domove. Bil je lep, doživet 3. julij 2010.

Zdi se nam, da je po prvem septembru v našem kraju vse drugače. Otroci so željni znanja in sedijo v šolskih klopeh, starši skrbijo, da je v torbah red in usvojeno znanje koristno.

Tudi za članice našega društva se začinja izobraževalni čas: kuharski tečaji, našivavanje in kmalu rekreacija v kraljici učenosti. Še prej se moramo izkazati z razstavo ob občinskem prazniku in kostanjevem pikniku s tematiko Kulinarične navade ob furežu po Žetalskem. Z znanjem in željo po sodelovanju se pridružujemo vsem, ki organizirajo prireditve v naši občini.

Živimo ta megleni jesenski čas, posevki klijejo na lepo pripravljenih njivah, mošt veselo šumi v sodih in dozoreva v mlado vino, kostanji se smeji iz svojih ježic in se nam ponujajo za sladko pojedino.

Bogato barvno razkošje naših gozdov naj vam krepi moč in daje veselje tistih lepih dni, ki prihajajo z novembrom in se nadaljujejo z decembrom, ko bo pri vas že 39. številka Žetalskih novic.

Vse dobro Vam želimo članice
Društva podeželskih žena
OBČINE Žetale

Za Društvo, M.K.



POLETJE 2010

Vroči dnevi poletja so za nami. Vsakdo je lahko dobil poletno barvo, seveda če se ni preveč zadrževal v senci. Za tiste, ki imajo delo na njivi, travniku, vinogradu in še kje, pa ga je bilo skoraj preveč. Nad vročino so se pritoževali tisti, ki so se podali na zasluženi počitek na morje, kakor tisti, ki so rinili nekam višje v hribe. Toda kar je lepo, hitro mine, in že se soočamo s prvimi obrisi jeseni, ki nam ne obeta nič kaj prijetnega, saj nenavadna ohladitev in dolgi deževni dnevi resno ogrožajo delo in trud celega leta. Narava pač hoče pokazati svojo moč; če nam že prizanese s točo, pa nas udari drugje.

Tudi žetalski upokoјenci smo se kljub temu, da nimamo rednega dopusta, da bi se iz raznih razlogov dlje časa zadrževali od doma, za en dan podali na morje, v Izolo, misleč, da bo morska voda v nekaj urah ozdravila vse naše težave in bolezni. Čeprav se to ni zgodilo, smo bili zadovoljni in hvaležni, da smo vsaj za nekaj trenutkov doživeli tisto, o čemer se največ govori skozi celo sezono. Hvaležni za lepo preživet dan in da smo se srečno vrnili vsak na svoj dom.

V četrtek, 16. septembra, smo poromali v nam najbližjo baziliko na Ptujski Gori. Zanimanje za to romanje je bilo veliko, saj so naši člani avtobus napolnili do zadnjega sedeža. To je tudi prav, saj dostikrat obiskujemo daljna svetišča, nam bližja pa zanemarjamo. Sveta maša je bila darovana za vse žive in pokojne žetalske upokoјence. Tamkajšnji pater je v svojih besedah pohvalno ocenil naše romanje in dejal, da je ganjeno presenečen, da smo se spomnili in obiskali ptujskogorsko Mater božjo ter tako združili versko življenje z vsakdanom. Ob ubranem petju je naše romanje hitro minilo in že smo se zadovoljni poslovili. Vsakdo izmed nas je resno pomislil, ali ni to morda moje zadnje romanje, ali me bo še kdaj ptujsko-

gorska Mati božja sprejela pod svoj mogočni plašč in obvarovala hudega, tako kot naše prednike nekoč.

Potem smo se odpeljali v Majšperk, kjer je bilo družabno srečanje upokoјencev, ki smo se ga letos udeležili prvič. Srečanje je potekalo v okviru praznika Občine Majšperk. Lepo so nas sprejeli in pogostili. Z nekaj pesmimi so nastopili tudi naši pevci in pevke DU Žetale pod vodstvom g. Monike Jazbec, ki se je za ta nastop še posebej potrudila, za kar ji gre iskrena hvala in to naj bo vzpodbuda za nadalje delo in skrb. Bilo nam je lepo in že smo se polni lepih vtisov na to srečanje vračali v svoje domove.

Vedno razmišljam, kaj naj napišem za Žetalske novice, da mi ne bi spet kdo očital, da imam preostro pero. Nekdo mi je svetoval, naj pišem samo o rožicah. Toda roža, ko odcveti, postane trnje, ravno tako kot predvolilna kampanja.

Čas pa hitro teče in že so pred nami volitve. Žal bodo novice izšle nekoliko pozneje; ko jih boste brali, bodo že potrjeni novoizvoljeni kandidati. Danes še polni lepih misli, besed in obljub, toda ko bodo zasedli svoje stolčke, bodo na vse to pozabili. Saj je dejstvo, da moraš misliti in delati tako, kot dirigirajo, sicer ne moreš igrati v orkestru, kakršne koli barve že bo.

Kdaj bodo tisti na najvišji ravni, ki nam krojijo usodo življenja in imajo v rokah škarje in platno, dojeli in zmogli, da je treba prevarantom pristrichi peruti, delavce dati za stroje, kmete na njive ter pošteno delo ovrednotiti in ceniti. Ko bomo spet lahko rekli »Delu čast in oblast«, pa bo na jesen kruha dovolj za vse!

Predsednik DU Žetale,
Stanko Vogrinc





DAN, KI NAS JE RAZVESELIL

Tistega nedeljskega jutra, dne 15. 8. 2010, na dan Marijinega vnebovzeta, je lilo kot iz škafo. Z žalostjo smo se mnogi ozirali v grozeče oblake in opazovali deževno kopreno, padajočo izpod neba. »Ali bo prenehalo?« in če, »Kdaj?«, smo se spraševali. Nikakor si nismo želeli, da bi nam dolgo pričakovani ter načrtovani pohod do Sv. Ane na obrobju Makol splaval dobesedno po vodi. Toda glej, po deveti uri se je oblak »zavezal«, pobasal šila in kopita in že je pokukalo sonce za njegovimi petami. »čudovito«, smo si dejali, hitro pripravili vse potrebno za na pot in že smo jo ucvrli od doma.

Tako se je torej zares začel letošnji 5. tradicionalni pohod s piknikom, ki ga v Strojnem krožku Žetalanec vsako leto znova organiziramo. Ob deseti uri sta zbrano skupino pohodnikov nagovorila in povabila na obed gospodinja in gospodar turistične kmetije Golob v Kupčinjem Vrhju v Stopercah, kjer zraven okusne jedi postrežejo tudi z dobrim »ta domačim«. Po okrepcilu je sledilo nekaj napotkov za na pot in že smo jo ucvrli dogodkom naproti. V hitrem tempu smo dosegli glavno cesto Stoperce-Rogatec, po njej korakali nekaj minut, nakar smo zavili in krenili proti Zeleni dolini. A glej ga zlomka! Komaj smo dobili zalet, že nas je ustavila nepričakovana ovira. Na kmetiji Žnidarkovih so si vtepli v glavo, da nas tako poceni pač ne bodo pustili mimo, zato so nam pripravili kup sladkih in tekočih »presenečenj«, ki se jim nikakor ni bilo moč odreči. Po kratkem postanku in pristrčnem slovesu nas je nato pot popeljala naprej v osrčje doline, mimo nekaj domačij, ob travnikih, sadovnjakih, ter nas izročila strmemu hribu, poraslem z gozdom. Pa ni rasel samo gozd. Tudi gobe so le vmes in veste kakšne? Vam povem, da so bile pozneje prav okusne.

Po precejšnjem vzponu skozi gozd smo prispeli na obronek hriba, od koder se je odpiral pogled na vse štiri strani. Naužili smo se nekaj počitka z lepim razgledom po gozdovih, travnikih in domačijah, raztepenih vse naokrog. Toda naš cilj še ni bil blizu. Pobirali smo pot gor in dol kar nekajkrat po tem hribu, dokler se nenadoma, kakor strela z jasnega, pred nami ne pojavi na vrhu hriba zgrajena cerkva Sv. Ane. Ta majhna cerkev je bila zgra-



jena okoli leta 1300, ima ohranjen gotski prezbitერიj, ladja in oprema pa sta bili v 17. stoletju prenovljeni in takšni sta ostali do danes. Za cerkvijo pa raste tudi zelo redka vrsta hrasta. Ta kraj je priljubljena točka za mnoge. Tu se nam je pridružila še ostala skupina naših »motoriziranih« članov, ki so poskrbeli, da vsem ne bo treba peš nazaj, tako da nas je bilo skupaj zbranih krepko čez sto pohodnikov.

Po počitku in razgledu pred cerkvico je sledila sveta maša, ki jo je vodil g. župnik Frangež iz Majšperka, prav tako že tradicionalni zaveznik naših pohodov. Maša je bila namenjena vsem že pokojnim članom našega društva. Po maši je sledila še »gasilska« poza pred Jankovim fotoaparatom, nakar smo se podali še naprej, do vinotoča »Pri Grilu«, kjer se je del pohodnikov ustavil, da si poplakne suho grlo. Prestali del pa nas je cesta popeljala po delu znane poti kulturnega ustvarjanja »Forma viva«, na kateri je bilo mogoče videti nekaj umetniških stvaritev, ki so postavljene tik ob tej cesti. Vsako leto se tej skupini skulptur pridruži kakšna nova.

Po dobrem kilometru in pol smo se ustavili pri »pivotoču«, kjer smo si dali postreči s kozarcem hladnega piva ali kokte. Posedli smo, si ob pogovoru malce oddahnili, zatem pa vzeli pot pod noge nazaj, saj se je ura bližala tretji popoldan in nas je želodec že opominjal na primanjkljaj, ki smo ga nadoknadili šele na domačiji naših članov Marjete in Martina Lorber, kjer sta nas ob kotlu že čakala Srečko in Anton. Naj omenim, da Marjeta in Martin skupaj z družino obdelujeta vzorno vzdrževano posestvo na »Fiderškem Vrhju«, ob tem pa najdeta čas tudi za družbeno udejstvovanje v kraju in okolici.

Ne bom vam več podrobno opisoval naslednjih dogodkov, naj pa povem, da je bilo degustacij, petja, harmonike, jedače, spet degustacij, petja... Hvala Marjeti in Martinu, pa tudi ostalim, ki so pripomogli k temu vzdušju, saj si ga bomo vtisnili v spomin.

Šele ob prvih znamenjih noči smo se z rahlimi bolečinami v nogah, vendar s polno malho lepih spominov, poslovili ter razšli z obljubo, da se drugo leto spet dobimo. Kje? To pa bomo pravočasno povedali.

SK Žetalanec, predsednik Franc Stojnšek





NAŠI TEKMOVALNI USPEHI IN NEUSPEHI

Leto, ki se je komaj začelo, se z nezadržno hitrostjo izteka. Kar smo pred meseci položili v zemljo kot drobno seme, se nam sedaj vrača kot obilen sad. Vse okoli nas narava poje pesem obilnih plodov in vabi pridne roke k obilni gostiji. Mladi žetalski gasilci smo letos pohiteli s setvijo, saj smo s pripravami na tekmovanja začeli že pred novim letom. Željni napredovanja smo vsak četrtek v telovadnici osnovne šole pilili tehniko in ohranjali dobro telesno pripravljenost. Letos smo k vajam prvič pristopili sistematično, ne zgolj na "gasilski", ampak na športni način. To pomeni, da smo si izdelali natančen program treningov in da smo treninge ločili na kondicijske in tehnične. Pri tem nam je izdatno pomagal Branko Tominc, večkratni olimpijec in nosilec olimpijske kolajne. Kljub temu, da lanska sezona ni prinesla realizacije vseh zastavljenih ciljev, smo k vajam pristopili z zagnanostjo kot že nekaj let ne. Kot osnovni cilj smo si pred sezono zadali zmago na vsaj enem tekmovanju za pokal gasilske zveze Slovenije oz. v ligi, kot temu tekmovanju pravimo, in doseči rezultat vaje blizu državnega rekorda. Pred začetkom tekmovalne sezone smo se udeležili nekaj tekmovanj v spajanju sesalnega voda, kjer smo dosegli kar solidne uvrstitve, predvsem pa odlične čase. Kljub temu, da smo dosegali izjemne čase, to ni bilo dovolj za vrhunske uvrstitve, ker je tekmovalni sistem v tej disciplini narejen na izpadanje in je

poleg dobrega časa potrebna tudi konstantnost izvedbe, kar pa se nam žal ni posrečilo. To je verjetno posledica tega, ker se na ta tekmovanja nismo posebej pripravljali.

In tako smo nestrpni pričakali poletno sezono. Pred prvim ligaškim tekmovanjem smo se udeležili nekaj lokalnih tekmovanj in rezultati niso bili nič kaj vzpodbudni. Desetina je bila nekako v krču in premagovale so nas tudi ekipe, ki sodijo v nižji kakovostni razred. Tako smo se na prvo ligaško tekmo odpravili z mešanimi občutki, zavedali smo se, da smo pripravljeni kot še nikdar doslej, vendar nismo imeli prave potrditve v rezultatih. Toda dan je bil naš in po petih letih tekmovanja v tem najelitnejšem gasilskem tekmovanju pri nas smo prvič stopili na najvišjo stopničko. S tem smo že na prvi pokalni tekmi v Kamencah uresničili pol letnega načrta in dosegli največji uspeh v tekmovalni zgodovini našega društva. Ta rezultat je prinesel vidno razbremenitev in forma se je začela strmo vzpenjati. Na naslednjih dveh ligaških tekmah nam je sreča nekoliko obrnila hrbet, saj smo kljub odličnim časom napravili nekaj nepotrebnih napak. Skozi poletje smo svojo formo še stopnjevali in tako polni optimizma dočakali četrto pokalno tekmo na Vrhniki. Kljub dežju smo na poligonu dosegli z naskokom najboljšo vajo, vendar žal pri štafetnem





teku, ki bi moral biti zgolj formalnost, naredili začetniško napako in si tako zapravili zmago.

Nekoliko potrta, a še bolj željni uspeha, smo nastopili na petem pokalnem tekmovanju v Ljubljani. S časom vaje in štafete smo tudi tokrat deklasirali vso konkurenco, a se je tokrat vmešala sodniška roka in nam vzela zaslužen zmago. Na nepošteno sodniško odločitev smo se pritožili, a brez uspeha, saj je sistem tekmovanja tak, da o pritožbi odloča kar sodnik, na katerega se pritožba nanaša. Ta izkušnja nas je močno potrla, saj smo imeli do sedaj s sodniki zelo malo slabih izkušenj, z izjemo državnega prvenstva pred dvema letoma, kjer so nas sodniki na podoben način opetnajstili. V zadnje tekmovanje smo tako šli brezkompromisno, saj nismo imeli več kaj izgubiti, pa še rekli smo si, v tretje gre rado, in prav smo imeli. Na poligonu smo tudi tokrat dosegli daleč najboljši čas in skoraj osmešili vse tekmece, a sodniki so tokrat presegli vse meje dobrega okusa. Čeprav smo imeli posnetek, ki dokazuje sodniško napako, se tokrat sploh nismo pritožili, saj smo vedeli, da to nima nobenega

smisla. Tekmovalni podij smo tako zapustili globoko razočarani, a dvignjenih glav, v zavesti o naši nesporni kvaliteti in v zavedanju truda, ki smo ga vsak zase vložili za skupen cilj. Tako smo v skupnem seštevku pokalnih tekem zasedli peto mesto, kar je še vedno dober rezultat, a ga zasenči grenko razočaranje ob izgubljenih treh posamičnih zmagah in posledično skupni zmagi, za kar imajo največ zaslug sodniki.

Ker smo se starejši člani posvetili pokalnemu tekmovanju, se je letos mlajša desetina angažirala za udeležbo na društvenih tekmovanjih. Kljub temu, da bo potrebno še izpiliti tehnično podkovanost, so bili doseženi zelo lepi rezultati. Nadebudni mladci so vzeli skalp mnogim renomiranim desetnam, med drugim tudi svojim starejšim društvenim kolegom, kar jih verjetno še posebej veseli. Tako so lepo obogatili društveno bero pokalov in pred leti začeta tekmovalna tradicija našega društva se nadaljuje.

Korez Silvo

VARNO NA SKUPNIH LOVIH

Pred nami je še zadnja četrtnina leta 2010. Jesen, je tisti del letnega časa, ko se kmetje veselijo pospravljanja pridelkov, ki so jih celo leto pridno obdelovali in negovali. Vsi si želijo poplačila za trud, ki so ga vlagali celo leto v svoje kmetijske površine in v svoje domače živali. Seveda pa vse ni v naših rokah, saj nam narava s svojo močjo večkrat pokaže, kdo je gospodar tega našega prostora.

Podobno doživljamo tudi mi v lovskih vrstah. Ta zadnji del leta pomeni za nas zelo intenziven in deloven čas. Preden bomo začeli s skupnimi lovi, bomo pripravili tudi naše pridelovalne njive, pospraviti bo potrebno žice električnega pastirja, ki so varovale zasebne njive pred divjimi prašiči. Lovske poti bomo očistili, da bodo primerne za izvajanje lovov. Pri lovskem domu bomo dokončali začeto obnovo, na 11. občinskem prazniku bomo sodelovali s strelsko tekmo (2. oktober) pri lovski koči Tisovec in s polharjenjem (9. oktober) na Rovah. Po dolgem času smo pripravili lovsko strelsko tekmo (3. oktober) za sosednje LD.

Ob tej priložnosti se moramo zahvaliti domačinom (Varvaselčanom), da nam dovoljujejo občasne aktivnosti na strelišču pri lovski koči Tisovec.

Večino časa pa nam bodo vzeli individualni in skupni lovi, ki bodo potekali po celem našem lovišču vse tja do konca februarja 2011. Celo to leto opažamo, da je stalež divjega prašiča nekoliko nižji,

kot je bil v preteklih letih. Upamo, da se bo slika nekoliko popravila v tem času, saj so znane tudi večje migracije te divjadi. Zraven želje po bogatem lovišču z divjadjo in uspešnega lova bomo veliko časa in napotkov namenili VARNEMU LOVU. To nam je prioriteta, ko se odpravljamo na lov sami ali pa če izvajamo skupni lov. Na skupnih lovih pa je potrebno osnovne korake varnega lova še posebej vedno znova poudarjati, za kar bodo odgovorni LOVOVODJI. Izkušnje nam govorijo, da smo včasih imeli kar nekaj sreče, da smo varno končali skupne love.

Upam, da bo vsakdo izmed nas naredil maksimalno za varen lov in da nam bo sreča stala na naši strani z boginjo Diano.

Za LD, Janko Vidovič

LOVSKA DRUŽINA





TURISTIČNO DRUŠTVO ŽETALE IN ŽIVLJENJE OB SHENGENSKI MEJI



Ali ste mogoče v mesecu avgustu opazili skupine tujcev, ki pohajajo po žetalskih gričih ali se slikajo v smešnih pozah? To smo bili mi, člani Turističnega društva Žetale in naši gostje, mladi iz različnih evropskih držav.

Med 10. in 18. avgustom 2010 smo namreč organizirali mladinsko izmenjavo v okviru programa Mladi v akciji, imenovano »Where does Europe start, life along the Schengen border (Kje se začne Evropa, življenje ob šengenski meji)«, ki je bila podprta s strani Evropske komisije. 30 mladih iz 5 evropskih držav in tudi Slovenije smo povabili, da se nam pridružijo v Žetalah in da se skupaj odpravimo na razburljivo popotovanje odkrivanja različnih kultur. Na tradicionalnih večerih smo odkrivali Portugalsko (od „tapasov“ do tega, kako pripraviti kranjsko klobaso po portugalsko), Grčijo (od odličnih plesalcev tradicionalnih plesov do osvajalcev haloških hribov), zaplesali smo ples najdaljšemu dnevu v letu z Latviji in prisluhnili zvokom tradicionalne bolgarske glasbe. Pozabiti ne smem Nizozemcev in njihovih tipičnih vafjev. Za naše goste je bil vrhunec tradicionalni slovenski večer na Izletniški kmetiji Bedenik, kjer smo pripravili celovečeren program - od pokušine slovenskih vin, filma o Sloveniji, tipičnih jedi (potica, gibanica, pletenica, janeževi upognjenci, prekmurska gibanica...), do učenja polke, ki so jo učili člani folklorne skupine iz Cirkulan. Ti so nam tudi postregli z dovršenim nastopom in nas navdušili. Manjkala ni niti slovenska himna, ki smo jo zapeli kar slovenski udeleženci izmenjave.

Priprave na nacionalne večere in spoznavanje kultur so potekale že od zgodnjega jutra. Vsak dan smo imeli delavnice na temo Meja, evropske zavesti, kulturne raznolikosti in zmožnosti delovanja v multikulturnih skupinah. V narodnostno mešanih

skupinah po pet ljudi so udeleženci razpravljali o mejah. Glede na geografsko lego Žetal ob pomembni Schengenski meji je razmislek tekkel v smeri: »Ali meja združuje ali ločuje?« in »Kakšen je pomen meje za življenje ljudi ob njej?«. Udeležili smo se tradicionalnega pohoda po Pohodni ekološki poti, se povzpeli na Donačko goro, udeležencem pokazali celotne Haloze in se odpravili na ekskurzijo v Ljubljano. Ves teden smo glede na evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti združili v delavnici Žetale - idealna vas. V tej simulaciji so udeleženci primerjali primere dobrih praks vasi iz svojih držav z Žetalami, hkrati pa razmišljali, kako idealno urediti vas za življenje tako s socialnega, ekonomskega, družbenega in kulturnega vidika. Rezultati te delavnice so zbrani v avdio-vizualni obliki, pripravljamo pa že predstavitev simulacije in celotnega dogajanja na mladinski izmenjavi v okviru praznovanja občinskega praznika. Tako ste v četrtek, 14. oktobra 2010 ob 20. uri, vabljeni v Prosvetno dvorano Žetale na predstavitev projekta »Evropa priložnosti«.

Naš cilj je bil zagotoviti teden, kjer se lahko udeleženci izpopolnijo, razpravljajo o temah kulturne raznolikosti, izmenjajo ideje in postavijo temelje za nadaljnje sodelovanje. Več informacij o mladinski izmenjavi si lahko ogledate na <http://www.td-zetale.net/wdes/>.

Organizacija izmenjave v Žetalah je imela tako za društvo kot za kraj pozitiven in koheziven učinek. Društvo je realiziralo svoj organizacijski potencial ter konsolidiralo članstvo, zainteresirana lokalna skupnost mladih pa se je ob dogodku na zelo pozitiven način povezala in z dogajanjem dihala ves teden. Na tej točki gre pohvala in zahvala za sodelovanje vsej zainteresirani lokalni skupnosti, donatorjem, občinskim oblastem in društvom. Posebej velja izpostaviti zelo konstruktivno sodelovanje športnih društev RIM in Žetale. Zahvala in pohvala gre tudi sosednjim občinam in poslancu državnega zbora, s katerimi smo sodelovali. Zahvalo si zasluži Policijska postaja Podlehnik, ki je dogodek ves čas spremljala, tako po plati svojega poslanstva, kakor tudi v luči graditve dobrih policijsko - civilnih odnosov. Posebna zahvala velja tudi Izletniški kmetiji Bedenik, ki je ves teden skrbela, da so udeleženci domov ponesli glas o odlični slovenski kuhinji.

Udeležba na mladinski izmenjavi je za vsakega mladega odlična priložnost za pridobitev izjemnih izkušenj z neformalnim učenjem in neprecenljivih prijateljstev po vsej Evropi. Turistično društvo



Žetale se redno udeležuje tovrstnih mladinskih izmenjav in vedno znova se udeleženci vračajo domov z novimi poznanstvi, navdušeni nad kulturno raznolikostjo in jezikovno bogatostjo Evrope. Z veseljem bomo tudi s teboj delili vtise iz katere izmed mladinskih izmenjav. V kolikor želiš, da te vzamemo s seboj na katero izmed naslednjih potovanj, lahko več informacij dobiš na naši spletni strani www.td-zetale.net, po elektronski pošti: td.zetale@gmail.com ali na FB skupini TD Žetale.

Vzporedno z evropsko komponento delovanja našega društva so med poletjem potekale ostale

aktivnosti, naloge in zadolžitve, ki jih na prostovoljni bazi nosi naše društvo. Tako smo organizirali tradicionalni pohod po Pohodni ekološki poti, potekala so vzdrževalna dela na Vukovi domačiji, urejali smo njeno okolico in pripravljali društveni izlet.

Želimo Vam lepo jesen in prijetno praznovanje občinskega praznika.

Marko Kojc, TD ŽETALE

POBEG V NARAVO!

Kdaj smo nazadnje sedli s prijatelji in govorili o nečem, kar ni povezano s politiko, vsakdanjih problemih, se nasmejali v povsem sproščenem vzdušju, daleč proč od vsega, kar nam teži dušo? Kdaj smo se nazadnje zavedli, kdo sploh smo, od kod prihajamo, kam gremo? Žal nam dandanes ostaja vse manj manevrskega prostora za takšna ali podobna razmišljanja. Novodobni človek je vse bolj ujet v okvire atomskega veka, eksplozije moralno vprašljivih vrednot in hitrega življenja, ki že kar samo po sebi postaja smisel in namen. Vse bolj postajamo zaprti vase, odtujujemo se od bistva, narave, družbe. Doba socialnih omrežij mladino kakor tudi starejše, vklepa med štiri zidove par kvadratnih metrov majhnega brloga in nam daje vtis kvazi altruizma, ko nam postane zadostno že zgolj ogledovanje umetelnih podob na televiziji, hišnem računalniku ali mobilnem telefonu... Seveda je vse to del novodobne evolucije. Napredek postane časih nujno zlo, ampak za kakšno ceno? Prijatelji postajamo tujci, sosedje se komaj kdaj vidimo, pozdravljamo pa se še zgolj iz vljudnosti. Kam vse to vodi? Kaj postajamo, kdo smo?

Vse to so vprašanja vsakega od nas, vprašanja, ki si jih moramo zastaviti! Rešitev problema je mogoča namreč le takrat, ko smo sposobni doumeti in si zastaviti osnovno vprašanje. Komaj takrat lahko nanj dobimo odgovor.

Nočem biti preveč črnogled, verjamem, da smo ljudje še zmeraj del narave in da se tega vse bolj zavedamo. Včasih zadošča že bežen pogled skozi okno, kratek sprehod, občutek lahkega vetra na obrazu, sončnih žarkov, ki nas nežno napajajo z energijo. Morda se moramo večkrat zazreti v globoko modrino neba, z boso nogo stopiti na razmočeno zemljo, občutiti jutranjo roso. Pred nami je jesen, idealen čas za romantična, za dušo sproščujoča pohajkovanja v naravi. Priložnost, ko se za trenutek lahko odmaknemo od vsakdanjega vrveža in uživamo tisto, česar del smo že od začetka

časa. Z drugimi besedami, priložnost, ko lahko pobegnemo v naravo. Naj vas vonj jeseni premami in povede v nova raziskovanja o nas samih, naj nas pobeg v naravo znova napolni s sokovi življenja. Včasih si zaželimo samote, pa vendar je »človeška žival« socialno bitje, željno družbe in povezovanja, zato vam polagam na dušo, naj vas navidezno življenje ne zavede. Obiščite prijatelje, napolnite nahrbtnik, pojdite v naravo, uživajte življenje. Tukaj smo le kot obiskovalci, za kratek čas, v večnosti. Škoda bi bilo iti skozi življenje in se ne ozreti okrog sebe, ko pa nam to ponuja toliko in še več.

PD Žetale,
Franci Pulko ml.

Pesem Veronike Pulko

KMEČKO DVORIŠČE

Kmečko to dvorišče,
kakor šolsko je igrišče.
Polno raznih je postav,
ki se jim živali prav.
Ko pes teče čez dvorišče,
muca v kotu dom poišče.
Se petelin za kuro zapodi,
mu jih cel kup dosti ni.
Ko iz hleva prikoraka krava,
ta tolsta je postava prava,
ki prekaša gospodinjo vsako,
čeprav stokilno lepotno ima napako.
A če pogledamo še bika,
ki za gospodinjo vika,
med njima kaj prida na razlika,
takoj bi žena prvega prodala,
denar za trošarino bi pobrala,
gospodarja za vsak primer bi obdržala.



DELAM, DELAM, DELAAM.....

...delam kot zamorc. To bi lahko bil naš moto letošnja pomlad in poletje. V športnem društvu Žetale smo letos res ogromno naredili. Z velikim ponosom in navdušenjem naznanjam, da je projekt »brunarica« končno res končan.

Ponosni smo na novo napeljana električno, da si lahko posvetimo, ko je najtemnejše, da se lahko osvežimo s hladno pijačo po naporni košarki ali nogometu, da si lahko tudi skuhamo kakšno kavico, ko nam kaj drugega ne gre več po grlu. Za vse te stvari se lahko zahvalimo našim članom in seveda električarju, ki je pomagal urediti napeljavo. Druga velika stvar, ki krasi zunanost brunarice, pa je velika betonska škarpa. Veliko truda, debatiranja in trdne volje je bilo potrebno, da se je tudi ta zadeva izpeljala. Glede na to, da so škarpniki kar precej časa samevali pred gasilskim domom, se moramo gasilcem lepo zahvaliti, da so nam odstopili prostor za njih. Hvala tudi vsem članom, ki so kakorkoli pomagali; veste, kateri ste, hvala tudi hišniku, gospodu Jožetu Vogrincu, ki nam je vedno veliko pomagal z urejanjem okolice. Brunarica je sedaj res sklenjena celota, zato tudi opozarjam vse člane, da redno skrbijo za čistočo in da brunarico zapustijo takšno, v kakršno bi želeli sami priti.

Na koncu naj omenim še letošnje udejstvovanje na igrišču. Čeprav smo sedaj že v jeseni, ko nas ob večerih hlad prežene v toplo zavetje odeje ali objema, se še vedno najdejo športniki, ki vztrajno mečejo žogo v koš ali jo brcajo po igrišču. Tega je bilo v poletnih mesecih kar nekaj, saj smo redno igrali košarko, sedaj tudi pod reflektorji. Opažamo tudi, da se število ljudi na igrišču poveča en teden

pred kako športno prireditvijo v okviru občinskega praznika. Roko na srce, v enem tednu težko natreniraš neko disciplino. Rekreatirajte se skozi celo leto, da bo telo zdravo in duh močnejši. Kaj pomaga osvojen na lovorika, če se potem cel teden ne moreš premikati zaradi bolečih mišic?

S to mislijo zaključujem ta članek in vsem občanom Občine Žetale čestitam ob občinskem prazniku. Imejte se radi in imejte radi svoje telo.

Športni pozdrav!

Za ŠD Žetale, Marjetka Prevolšek

Pesem Veronike Pulko

DAN MRTVIH

Tam na pokopališču je ljudi,
kot jih celo dolgo leto ni.
Se nad grobove sklanjajo,
da so prišli s cvetjem,
svečami naznanjajo.

Nekdo ponosno rože nosi,
kdor drug jih vrnitve prosi,
tretji moli, molče premišljuje,
nekateri tiho se snidenja raduje.

Na spomeniku pisana imena,
vsa ponosna, brez bremena,
njih telo pod zemljo trhni,
njih duša nad zvezdami živi.

Tam gori prosite za nas Boga,
da bi ob smrti duša čista bila,
da bi veselo gledali na zemljo,
ko bodo nam krasili to gomilo temno.

*Vsem občankam
in občanom čestitamo
ob 11. občinskem prazniku.*

Uredništvo





KONCERT OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Na pobudo Ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale je bil v počastitev Dneva državnosti v prosvetni dvorani Žetale izveden koncert, na katerem so nastopili: Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale, Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale in Moški pevski zbor Kulturnega društva Gotovlje iz Savinjske doline. Lahko rečemo, da je skrbno načrtovan koncert v celoti uspel. Edino, kar je manjkalo, je bilo večje število poslušalcev, ki bi dali pevcem še več vzpodbude za izvajanje njihovih pesmi. Morda je temu botrovala bližina dopustov in sam prazničen dan.

Najprej se je občinstvu predstavil Ženski pevski zbor pod vodstvom Valentine Vidovič. Žetalske pevke, ki se skupaj kalijo že devet let, so lepo in suvereno zapele štiri pesmi. Zatem je voditelj koncerta, g. Jože Krivec, predstavil goste koncerta: Moški pevski zbor Kulturnega društva Gotovlje. Sodelovanje med Ženskim pevskim zborom Kulturnega društva Žetale in Moškim pevskim zborom Kulturnega društva Gotovlje traja že nekaj let. V Gotovljah, v bližini Žalca v Savinjski dolini, so bile žetalske pevke zmeraj lepo sprejete. Moški pevski zbor iz Gotovelj obstaja že častitljivih 117 let. Žetalskemu občinstvu so se predstavili s šestimi pesmimi pod vodstvom zborovodkinje. Njihov nastop je bil popestritev in lepo kulturno doživetje

za prisotne poslušalce. Takšen je bil tudi nastop Moškega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale. Zbrano občinstvo sta na koncertu nagovorila župan Občine Žetale, g. Anton Butolen in predsednik Krajevne skupnosti Gotovlje, g. Peter Janič in zborovodkinja, ga. Mojca Florjančič.

Po koncertu je sledilo prijateljsko druženje ob združenem petju in prijetnem kramljanju v prostorih gasilskega doma Žetale.

Jože Krivec





JESENSKA STROKOVNA EKSKURZIJA SK ŽETALANEC

Strojni krožek Žetalanec je tudi letos organiziral dvodnevno ekskurzijo na Hrvaško in v Bosno in Hercegovino, in sicer 18. in 19. septembra. Za ekskurzijo se nas je prijavila pisana družčina članov in simpatizerjev SK Žetalanec. Bilo nas je za poln avtobus in s tem je bil vsak dvom, ali ekskurzija sploh bo, odveč.

Dogovorjeni smo bili, da se zberemo, 18. 09. 2010 ob 1.30 ponoči. Vreme ni bilo nič kaj obetavno, saj je v Žetalah lilo kot iz škafo in del Slovenije je bil dobesedno pod vodo. Pa vendar še vedno velja rek, da po vsakem dežju posije sonce, pa čeprav se moraš za to odpeljati 700 kilometrov južneje. Nas je pot ponoči vodila v smeri Zagreba proti Zadru. Že pri drugem postanku v bližini Zadra je prenehalo deževati in pozdravilo nas je vedro jutro. Privoščili smo si jutranjo kavico in obrazi so se razvedrili. Pri tretjem postanku nas je dokončno prebudil okusen pasulj izpod kuhalnice g. Marjana Skoka, ki je zvest spremljevalec naših ekskurzij. Pot smo kasneje nadaljevali po jadranski magistrali mimo Makarske do delte Neretve in Metkovičev. Ob prihodu v dolino delte Neretve so nas pričakali prijazni gostitelji iz gostišča Vila Neretva z glasbo. Sledil je pozdrav lastnika in pogostitev s smokvami in lozo. Nato smo se podali na plantažo mandarin, si razdelili vrečke in si nabrali nekaj teh slastnih sadežev - seveda zase! Vse to je šlo lažje od rok ob spremljavi glasbe. Z glasbeniki vred smo se kasneje podali v krajinski park Delta Neretve in se vkrcali na preko 100 let stare »la e«. To so tipični neretvanski čolni iz lesa, črne barve, s katerimi se prevažajo po labirintu kanalov delte Neretve. Popeljali smo se po kanalih in mimo skritih otočkov reke Neretve ter

opazovali pisano floro in favno, fotografirali in prepevali ob spremljavi muzikantov, ki so zvesto spremljali vse tri čolne. Po čudoviti vožnji z »la ami« smo se izkrcali in odpeljali nazaj v restavracijo Vila Neretva, kjer nas je čakalo kosilo. Vseskozi sta nas pridno spremljala oba muzikanta, ki sta prepevala lepe dalmatinske pesmi, dokazala pa sta tudi, da zelo dobro obvladata venčke domačih slovenskih pesmi. Kar nekaj časa smo se v dobrem vzdušju zadržali ob jedači in pijači. Po kosilu smo se odpeljali v hotel v Metkovičih, kjer smo se nastanili. Pozno popoldne smo se odpravili do bližnje plaže Rio, ki leži še na Hrvaškem. Nekaj pogumnih se ni odločilo še za zadnji skok v morje v letošnji sezoni in na naše veselje smo ugotovili, da je morje še vedno prijetno za kopanje. V večernih urah smo se vrnili v hotel, kjer smo se uredili za večerjo v restavraciji Vila Neretva, seveda ob živi glasbi. Beseda je hitro stekla, za kar je poskrbelo tudi njihovo domače rdeče vino. Za zabavo je poskrbel hišni muzikant in ob glasbi so nas pošteno zarsbeli podplati. Kar nekaj se nas je zavrtelo, tudi pesmi ni manjkalo, saj je bilo z nami kar nekaj pevcev domačega pevskega zbora. Gostitelji so poskrbeli tudi za program, kjer so izbrali kralja in kraljico mandarin. Čast je doletela g. Marjana Skoka kot na novo okronanega kralja mandarin in go. Jerico Cafuta kot na novo okronano kraljico mandarin. Po nešteti zdravilih in dobri zabavi smo se po polnoči utrujeni vrnili v hotel na zaslužen počitek.

Drugi dan smo se po osvežilnem zajtrku in sprehodu odločili še za obisk bližnjega starodavnega mesta Navona ter se sprehodili med arheološkimi ostanki iz časa Rimljanov in obiskali muzej. Ogledali smo si najpomembnejšo zbirko kipov, ki prikazujejo rimske cesarje in člane njihove družine. Z avtobusom smo se odpeljali ob toku reke Neretve in prečkali mejo med Hrvaško in Hercegovino. V Hercegovini smo najprej naredili krajši postanek v prelepem srednjeveškem mestu Počitelj, ki je danes slikarska kolonija in mesto muzej. Tukaj smo imeli možnost spoznati se поблиže z džamijo, saj smo si jo lahko ogledali tudi njeno notranjost, kjer nas je pričakal imam, njihov duhovnik, in nam razložil pomen džamije. Nato smo se odpeljali do kraja Blagaj. Tam blizu izpod visokih sten Nevesinjske planote prihaja na plano reka Buna. Ob votlini stoji romantična stara turška hiša in samostan – Turška tekija. Obisk je bil posebno doživetje, saj smo ženske prvič občutile, kako je, če si zavrt v ruto. Že tistih nekaj minut je bilo napornih, kaj šele vsak dan in cel





dan v visokih temperaturah! Okrog poldneva smo zapeljali v smeri najlepšega mesta od Neretvi – Mostarja, kjer je bilo nekaj prostega časa za sprehod po starem mestnem jedru z znamenitim mostom in za kosilo. Na mostu nas je razveselil domačin z znamenitim skokom iz mosta. Seveda pa tudi tradicionalni čevapčiči s kajmakom niso smeli izostati. V

Mostarju so močan vtis na nas pustile tudi posledice vojne, ki so vidne na vsakem koraku. Po kakšnih dveh urah smo se odpeljali iz Mostarja proti romarskemu središču Medjugorje, ki smo mu namenili naš zadnji postanek na poti naše ekskurzije. V Medjugorju smo poromali po križevem potu do kipa Marije, nakupili nekaj spominkov in se okrepčali. V večernih urah je sledila vožnja domov preko Imotskega in po sodobni avtocesti proti domu. V Žetale smo se utrujeni vrnili v ranih jutranjih urah, 20. septembra.

Našo ekskurzijo sta vseskozi spremljala sonce in dobra volja, za varno pot pa je po dobri stari navadi poskrbel šofer Jani Kozel in njegov pomočnik Stopnišek Tone. Dobrodušna vodička turistične agencije Evroval ga. Vesna je poskrbela, da smo vedno dobili odgovore na naša radovedna vprašanja. Ob koncu se zahvaljujemo organizatorjem za odlično izpeljano dvodnevno ekskurzijo in upamo, da ni bila zadnja. Hkrati pa naj spomnim vodstvo Strojnega krožka Žetalanec na obljubo, ki je bila dana drugi dan našega izleta. Kar nekaj jih je bilo mnenja, da v kolikor bodo čez 9 mesecev vidni rezultati nočitve v hotelu, da bo Strojni krožek Žetalanec srečnemu paru sponzoriral otroški voziček in plenice. Menim, da je dobro, če je ta ponudba zapisana, seveda za vsak primer!

P.P.





V ZGORNJIH RTIČAH

Dan sredi tedna, ki se tudi imenuje sreda, me je zvalil na dopoldanski sprehod v Zgornje Rtiče, kjer preživlja 86. leto življenja gospa Alojzija Horvat. Že dolgo se poznavata, a se zadnje čase manj srečujeva, saj gospe Lojzike noge ne ubogajo več tako, kot so jo nekoč, ko je prehodila svojo rodno zemljo bogve kolikokrat na dan. Zdaj se zadržuje doma, po malem pospravlja, skuha tudi kosilo za vse, ki se vrnejo z dela pozno popoldan. V teh letih ji je lepo, ni osamljena, saj živi v sožitju s hčerko Minko in njenimi. Vnuk Boštjan je pravi mojster, marsikaj postori pri hiši, vnukinja Nataša jo razveseljuje z Nejo, ki je njena pravnukinja. Skupno si znajo narediti lep popoldan, se pogovarjajo in nasmejijo. A spomini so manj veseli. Težko je bilo Lojzino življenje. Tako je pripovedovala: »Rodila sem se v Zgornjih Rtičah, ki so bile nekoč skupno posestvo s Spodnjimi Rtičami in sta si ga razdelila moj oče in stric. Živela sem v družini, ki je štela sedem otrok, vedno sem bila doma in tako sem ostala naslednica 7 ha velike domačije. Spoznala sem fanta, imela sva se rada in rezultat ljubezni je bil sin Branko. Ljubezen ni trajala dolgo, a ostal je sin, ki ga imam zelo rada in me večkrat obišče, čeprav živi tam daleč blizu Beograda. Na sosedovi kmetiji je živel delaven mladenič Franci in kmalu sem postala Horvatova. Z njim sem preživela deset lepih zakonskih let, rodili so se nama otroci: Ida, Minka in Franci. Joj, kako rad je imel Franci otroke in življenje, ki mu ga je hitro načela bolezen in 1966. leta se je poslovil. Kako je ljubil življenje in rtičko zemljo, a je bila bolezen močnejša in ga je vzela. Ostala sem z otroci, ki so mi pridno pomagali pri

delu, nismo čutili pomanjkanja, saj smo redili vole, krave, zredili smo svinje in imeli večkrat fürež. Ni nam manjkalo mesa in zabele, tudi dela je bilo dovolj. Jablane so dobro obrodile, tudi slive, pobirače sem dobila v našem kraju. Pri nas je bilo vedno dovolj pijače in dobre slivovke, ki je bila plačilo delavcem.

Tako sem se prebijala skozi življenje, tudi to lahko zapišete, da nisem dobila nikoli niti ficka za otroke od države, saj so vsi rekli: »Imate zemljo in jo obdelujte!« Tudi moški bi še bil prišel na našo zemljo, a sem vedno rekla, da tuj moški že ne bo tepel mojih otrok. In tako sem ostala sama. 1974. leta sem doživela požar, pogorelo nam je gospodarsko poslopje, k sreči smo rešili živino iz hleva in življenje je teklo dalje.

1990. leta sva s hčerko Minko zgradili dom in že 20 let živimo skupaj. Dan je enak dnevu, srečna vstanem, uredim, pogledam k hišnim živalim, grem na vrt, malo pobrkjam in zastavim kosilo. Rada pogledam poročila po televiziji, tudi kakšna zabavna oddaja me pritegne. In tako mine dan.

Včasih se z mislimi pomudim še pri vnukih, Franciju in Alešu, vnukinji Mateji, ti me lahko obiščejo, ker živijo blizu. Z dobro mislijo poromam tudi do sinove družine, njenih dveh otrok, ter do pravnuka in pravnukinje. To je moje življenje«, je zaključila svojo pripoved ga. Lojzika. Ob dobri kavi in sladici sta minili dve uri prijetnega klepeta in zaželeli sva si nasvidenje še kdaj.

M.K.

ŽUPNIJA ŽETALE OD JARMEKA DO MIHAELOVEGA

V župniji Žetale smo ob koncu dopustniških dni obhajali Jarmek. Letos se je pri treh svetih mašah zbralo okrog 1200 vernikov, ki so lahko prisluhnili bogatim pridigam o potrebi po molitvi ne le, ko smo v stiski, ampak tudi ko smo z življenjem zadovoljni. Za ta dan so bile izdelane tudi podobice Marije Tolažnice, ki so se delile vernikom. Jarmek je za Žetalance dogodek, ko se vrnejo naši rojaki, se pridejo priporočiti in zahvaliti Mariji in se srečajo s svojci.

Drugega septembra je bilo v župniji celodnevno čaščenje, ki je bilo letos razdeljeno po vaseh. Pri zaključni večerni sveti maši se je zbralo več duhovnikov iz sosednjih župnij in lepo število domačih vernikov.

Četrtega septembra smo poromali na Svete gore, na zaobljubljeno romanje, v spremstvu naših duhovnikov: g. Cirila in g. Štefana. Slovesno sveto mašo na Svetih gorah je daroval naš duhovnik Ciril Čuš, na kar smo bili Žetalanci še posebej ponosni. Na poti domov smo si še ogledali samostan Olimje z znamenito lekarno, za bolj sladkosnede pa je bil dobrodošel obisk čokoladnice.

Na Mihaelovo nedeljo, ko je pri nas farno žegnanje, nas je z obiskom počastil škof, g. Jožef Smej, ki je ob tej

priložnosti blagoslovil vsa obnovitvena dela v kaplaniji. V njej je sedaj lepo urejena veroučna učilnica z novo učilnicami in sanitarijami za potrebe veroučencev, skupin, ki se srečujejo v teh prostorih in vernikov pri mašah. Kletne prostore opremljajo z igrali in bodo služili razvedrilu in druženju otrok.

V tem času sta bila nabavljena za cerkev sv. Mihaela dva nova lestenca, ki prijetno razsvetlujeta bogoslužni prostor.

Bilo je tudi več delovnih akcij: zidarska dela, polaganje keramike, priprava drv za župnišče in več manjših. V okviru občinskega praznika so bili tudi blagoslovi cest in drugih pridobitev v Občini Žetale, kjer smo se lahko srečali z našima duhovnikoma g. Cirilom in g. Štefanom.

Duhovnika obiskujeta tudi bolnike po domovih. Če bolniki ali ostareli želijo obisk, lahko to sporočijo v župnišče. Prišel se je tudi verouk.

Stopamo v oktober, ki je posvečen Mariji in rožnemu vencu in že bo tu prvi november, ko se bomo spomnili vseh Svetih in naših pokojnih.

S.G.



PROGRAM PRIREDITEV OB 11. PRAZNIKU OBČINE ŽETALE IN 20. KOSTANJEVEM PIKNIKU

Sobota, 11. september 2010

ob 14. uri: Otvoritev modernizirane občinske ceste
JP 741471 Kančec

Nedelja, 12. september 2010

ob 9. uri: Pohod na Donačko goro
– zbirališče pri OŠ Žetale

Petek, 24. september 2010

ob 19. uri: Tekmovanje v namiznem tenisu
– telovadnica OŠ Žetale

Sobota, 25. september 2010

ob 13. uri: Tekmovanje v košarki; trojke
– telovadnica OŠ Žetale

ob 14. uri: Otvoritev moderniziranih občinskih cest JP
741441 Rogatnica-Krsiše-Gajšek in odcep JP 741442
Bukšek

ob 15. uri: Tekmovanje v odbojki – telovadnica OŠ Žetale

Nedelja, 26. september 2010

ob 10. uri: Tekmovanje v streljanju z zračno puško
– športni park Rim

ob 11. uri: Turnir v malem nogometu za veterane
nad 35. let in mladince do 18 let- športni park Rim

ob 12. uri: Otvoritev asfaltiranega igrišča v športnem
parku Rim

ob 13. uri: Tekmovanje v malem nogometu za člane
– športni park Rim

ob 16. uri: Tekmovanje v vlečenju vrvi
– športni park Rim

Petek, 1. oktober 2010

ob 12. uri: Gozdarsko tekmovanje za naziv »Žetalska
grča in grčica-travnato igrišče OŠ Žetale

ob 20. uri: Kožuhanje – kmetija Kolar, Dobrina 16

Sobota, 2. oktober 2010

ob 10. uri: Tekmovanje v streljanju na glinaste golobe in
z malokalibrsko puško – Lovska kočica Tisovec

ob 17. uri: Tekmovanje v šahu - avla OŠ Žetale

Petek, 8. oktober 2010

ob 19. uri: Gledališka predstava: »Jara meščanka«, KUD
Ustvarjalec Majšperk-Prosvetna dvorana Žetale

Četrtek, 14. oktober 2010

ob 20. uri: Predstavitve projekta; »Evropa priložnosti« -
Prosvetna dvorana Žetale«

ob 21. uri: Radijska oddaja »Orfežček«
– sejna soba Občine Žetale

Petek, 15. oktober 2010

ob 10. uri: Otroški Kostanjev piknik – prireditveni šotor
ob OŠ Žetale

Sobota, 16. oktober 2010

ob 14. uri: Slavnostna seja Občinskega sveta občine
Žetale – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 15. uri: Otvoritev razstav organizacij in društev
– avla OŠ Žetale

ob 16. uri: Osrednja proslava ob 11. občinskem prazniku
občine Žetale – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: 20. kostanjev piknik z ansamblom Donačka in
nastop skupine iz Zagorja z zagorskimi hiti

Nedelja, 17. oktober 2010

ob 10. uri: Sv. maša v župnijski cerkvi

ob 11. uri: Srečanje starejših občanov občine Žetale
– prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 13. uri: Tradicionalno družabno srečanje s frajtonerji
– prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: Zaključek praznovanja

Sobota, 30. oktober 2010

ob 14. uri: Gasilska vaja ob mesecu požarne varnosti

V LJUDNO VABLJENI!



